

गिरिपुर (गिरि + पुर) n. Gebirgsstadt oder N. pr. einer best. Stadt HARIV. 5161.

गिरिपुष्पक (गिरि + पुष्पक) n. Benzoeharz (शैलेय) RĀGĀN. im ÇKDR.

गिरिपृष्ठ (गिरि + पृष्ठ) n. Berghöhe M. 7, 147.

गिरिप्रपात (गिरि + प्र०) m. Abschuss eines Berges MBH. 13, 4729.

गिरिप्रस्थ (गिरि + प्र०) m. Bergabhang R. 2, 97, 1.

गिरिप्रिय (गिरि + प्रिय) 1) adj. die Berge liebend. — 2) f. या das Weibchen des Bos grunniens RĀGĀN. im ÇKDR.

गिरिबान्धव (गिरि + बा०) m. der Berge Freund, ein Bein. Çiva's ÇIV.

गिरिबुध्नं (गिरि + बुध्न) adj. = अद्रिबुध्नं ÇAT. Br. 7, 5, 2, 18.

गिरिभिद् (गिरि + भिद्) 1) adj. den Berg durchbrechend, von einem Flusse KĀTJ. ÇR. 25, 14, 23. — 2) f. N. einer Pflanze, *Plectranthus scutellarioides* (पाषाणभेदक), BHĀVAPR. im ÇKDR.

गिरिभू (गिरि + भू) f. 1) N. einer Pflanze, = तुद्रपाषाणभेदा (daher bei WILS.: a small stone) RĀGĀN. im ÇKDR. — 2) Bein. der Gemahlin Çiva's (s. पार्वती) ÇKDR. WILS.

गिरिध्वंज (गिरि + ध्वंज = धप्र) adj. aus Bergen hervorbrechend, von Bergen stürzend: गिरिध्वतो नोर्मयो मदतो बृहस्पतिमन्वर्षका घनावन् RV. 10, 68, 1.

गिरिमल्लिका (गिरि + म०) f. *Wrightia antidysenterica* R. Br. (s. कुटज) AK. 2, 4, 2, 47. H. 1137. RATNAM. 30.

गिरिमान (गिरि + मान) 1) adj. Bergesumfang habend. — 2) m. Elephant ÇABDAR. im ÇKDR.

गिरिमाल (गिरि + माला) m. und ०मालक m. N. eines Baumes Sch. zu KĀTJ. ÇR. 22, 3, 9.

गिरिमृद् (गिरि + मृद्) f. rothe Kreide TRIK. 2, 3, 6. — Vgl. गैरिक.

गिरिमृद्भव (गि० + भव) n. dass. RĀGĀN. im ÇKDR.

गिरिमेद m. N. eines Strauchs, = अरिमेद u. s. w. RATNAM. im ÇKDR.

गिरियक m. Spielball H. 689. Auch गिरियाक m. ÇABDAR. im ÇKDR. — Vgl. गिरि, गिरिगुड.

गिरिराज (गिरि + राज) m. König der Berge, wohl der Himavant MBH. 6, 3419. BHĀG. P. 6, 12, 29. 8, 7, 12.

गिरिवासिन् (गिरि + वा०) 1) adj. auf Bergen —, im Gebirge wohnend. — 2) m. ein bestimmtes Knollengewächs (कुस्तिवन्द) RĀGĀN. im ÇKDR.

गिरिव्रज (गिरि + व्रज) m. N. pr. der Hauptstadt von Magadha LIA. I, 135. fg. MBH. 1, 409. 2, 800. 7, 120. 8, 696. 13, 333. HARIV. 6398. R. 4, 34, 7. 2, 68, 21. VARĀH. BRH. S. 10, 14.

गिरिशै (गिरि + श० wohnend) gaṇa लोमादि zu P. 5, 2, 100. 3, 2, 15. VĀRT. 4, 5. VOP. 26, 33. adj. oder m. im Gebirge wohnend, Beiw. oder Bein. Rudra-Çiva's AK. 1, 1, 2, 26. H. 196. VS. 16, 4 (voc.). MBH. 3, 4622. 4662. 5, 1993. 7, 1044. 14, 196. RAGH. 2, 41. KUMĀRAS. 1, 37. KATHĀS. 2, 83. BHĀG. P. 1, 12, 23. 4, 1, 27.

गिरिशत (गिरि + शत) adj. dass. VS. 16, 2, 3.

गिरिशय्ये (गिरि + शय) adj. dass. VS. 16, 29.

गिरिशाल (गिरि + शाल) m. ein best. Vogel Suçr. 1, 201, 20.

गिरिशालिनी (wie eben) f. *Clitoria Ternatea* Lin. (s. अपर्वाजिता) ViMANA-P. im ÇKDR.

गिरिष्क (गिरि + ष्क) m. Bein. des Gaṇeça ÇABDAR. im ÇKDR.

गिरिषद् (गिरि + सद्) adj. auf Bergen sitzend, von Rudra PĀN. GRHJ. 3, 15.

गिरिष्ठा und ष्ठ० (गिरि + स्था und स्थ) adj. auf Bergen befindlich, im Gebirge hausend NIB. 1, 20. मृग RV. 1, 134, 2. die Marut 8, 83, 12. Soma, der von den Bergen kommt, 9, 18, 1. 62, 4. 85, 10. 98, 9. अशोः पी-पूषम् 3, 48, 2. 5, 43, 1.

गिरिसर्प (गिरि + सर्प) m. eine Schlangenart Suçr. 2, 265, 9.

गिरिसार (गिरि + सार) m. 1) Eisen H. 1038. an. 4, 250. MED. r. 261. HĀR. 60. — 2) Zinn MED. लिङ्ग st. रङ्ग H. an. — 3) Bein. des Gebirges Malaja H. an. MED.

गिरिसारमय (von गिरिसार) adj. f. ई eisen MBH. 6, 2211. R. 6, 78, 19.

गिरिसुता (गिरि + सुता) f. die Tochter des Berges (Himavant), Bein. von Çiva's Gemahlin VJUTP. 84. PĀNĀT. I, 175. VARĀH. BRH. S. 58, 43. Udbhaṭa im ÇKDR.

गिरिसेन (गिरि + सेना) m. N. pr. eines Mannes WASSILJEV 49. fg.

गिरिस्रवा (गिरि + स्रव) f. Bergwasser, Bergstrom MBH. 13, 6362.

गिरिह्ला (गिरि + ह्ला) f. Umschreibung für गिरिकर्णिका *Clitoria Ternatea* Lin. Suçr. 2, 108, 18. 276, 15.

गिरीन्द्र (गिरि + इन्द्र) m. ein Fürst unter den Bergen. ein grosser Berg, als Bez. der Zahl acht (s. u. गिरि 1, b) ÇRUT. 41.

गिरीयक m. Spielball H. 688. Sch. — Vgl. गिरियक.

1. गिरीश (गिरि + ईश) m. 1) Fürst der Berge, der Himavant H. an. 3, 719. fg. MED. ç. 19. — 2) ein Bein. Çiva's AK. 1, 1, 2, 26. H. 196. H. an. MED. MBH. 13, 6348. KUMĀRAS. 3, 3. ÇIV. Name eines der 11 Rudra MIT. 142, 6.

2. गिरीश (गिरि + ईश) m. ein Bein. Brhaspati's (vgl. गोप्यति) H. an. 3, 719. MED. ç. 19. — Man hätte गिरीश erwartet.

गिरैकस् s. अगिरैकस्.

गिर्याह्ला (गिरि + आह्ला) f. = गिरिह्ला Suçr. 2, 256, 4.

गिर्वणस् (गिरि + वनस्, vgl. RV. 1, 3, 2. 93, 9) adj. Anrufung liebend, der Lieder froh, so heissen Indra und Agni, NĀIGH. 4, 3. NIB. 6, 14. RV. 1, 5, 7. 10. 11, 6. पारि वा गिर्वणो गिरि इमा भवतु विश्रतः 10, 12. प्रमन्मेह्ये श्रुयमाहूषं गिर्वणसे 62, 1. 43, 2. तं त्वा गीर्भिर्गिर्वणसं सपर्येम 2, 6. 3. यदि स्तोतारिः शतं यत्सकृत् गृणाति गिर्वणसं शं तदस्मै 6, 34, 3. 50, 6. गीर्भिः श्रुते गिर्वणसम् 8, 2, 27. 78, 7. superl. 5, 86, 4. 6, 43, 20. 8, 37, 10. Soma 9, 64, 14.

गिर्वणस्यु (गिरि + वनस्यु) adj. dass., von Indra: स हि वीरो गिर्वणस्युर्विदानः RV. 10, 111, 1.

गिर्वन् (von गिरि) adj. reich an Anrufungen, — Lob: इन्द्रो वै गिर्वान् ÇAT. Br. 3, 6, 1, 24.

गिर्ववाह् (गिर्वन् + वाह्) adj. den Liederreichen führend: अजिं न गिर्ववाहो जिग्युरश्रीः v. l. des SV. I, 1, 2, 2, 6 zu RV. 6, 24, 6, wo richtiger der voc. गिवाह्: steht.

गिर्वाहम् (गिरि + वाहम्) adj. dem Anrufungen dargebracht werden. besungen, von Indra: गीर्भिर्गिर्वाह् स्तवमान् आ गहि RV. 1, 139, 6. गिरेश्च गिर्वाहसे सुवृक्तान्द्राय 61, 4. 30, 5. 6, 21, 2. 24, 6. 8, 2, 30. 85, 10. vom Wagen der Açvin 4, 44, 1. — Vgl. सत्यगिर्वाहम्.